

Ryvungen 51 $\frac{1}{2}$. Saa har den desuden Ver-
søen, der er noget over 100 Tdr. Land, men
det er jo ikke noget, der kan være Tale om
at benytte til Byggegrunde. Alle disse Op-
lysninger have været forelagte Rigs-
dagen, og man vil kunne finde dem forholds-
vis let. Man har ogsaa bebrejdet Kommissi-
onen, at den paa Forhaand har afvist en-
hver Tanke om Burdering af Grundene.
Jeg kan forsikre, at saa let er det ikke gaaet.
Jeg ved da, at jeg for mit Bedkommende
har hørt til de Medlemmer baade her i
Ringet under Udvalgsforhandlingerne og
ogsaa i Kommissionen, der have ønsket og
blevet ved at fastholde i lang Tid Ønstet
om en Burdering af Grundene, indtil det
gik op for mig, at en saadan Burdering
intet alvorligt kunde ophjse om Værdien, af
Marjaget, som jeg nu skal nævne. Hvad for
det første Statens Brugsret til Fællederne
er værd, er det selvfølgelig meget vækstelig
at afgøre, og desuden over for den behøver
man jo egentlig ikke nogen Takstation, da
Staten faar en tilsvarende Brugsret over
andre Arealer. Naar vi saa komme til selve
Arealerne, saa er der to, som det er over-
ordentlig let at takser, det er de 8 $\frac{1}{2}$ Td.
Land ude paa Vesterfælled og de 8 $\frac{1}{2}$ Td.
Land paa Østerfælled, som ere tænkte an-
vendte muligt til en ny Gularkaserne. De
ligge nemlig begge saaledes, at der er Gader og
Kloatanlæg omkring dem, saa at de øjeblikke-
lig ere tjenlige til Bebyggelse, de kunne sæl-
ges bort uden videre, saa dem kan man
takser efter, hvad Prisen er paa Grunde
i Nabolaget. Det bliver allerede noget vans-
ffeliger med Hensyn til det Areal paa Vleg-
damsfælleden, der er tænkt anvendt til
Hospital. Der er ikke endnu Besje paa alle
Sider, saa det er ikke saa let at sige, hvad
det vil være værd til almindelig Bebyggelse.
Men hvad der bliver aldeles umuligt, er at
takser Vognmandsmarken og Ryvungen og
de gamle Fælleder, for der beror det jo i
Eks. paa Vognmandsmarkens og Ryvangens
Bedkommende aldeles paa, om Fællederne
blive liggende eller ej. Hvis de blive lig-
gende som hidtil, saa vil Byens Bebyggelse
jo gaa uden om Fællederne, ud paa Vogn-
mandsmarken og Ryvungen, og det er den jo
allerede i Færd med; der er jo solgt derude
til Byggegrunde ikke saa ganske lidt i de
senere Aar, og det er klart, at hvis det er
givet, at Fællederne nu blive liggende som
Fælleder, saa maa Bebyggelsen nødvendigvis
gaa uden om dem, og saa saa alle de Grunde
der ude højere Værdi. Hvis derimod Fælle-
derne blive bebyggede, ville selvfølgelig de
fjernere liggende Grunde samtidig miste
Værdi som Byggegrunde eller dog ikke saa

saa megen Værdi. Altsaa, det er umuligt
at sige, hvad de egentlig ere værd, fordi
det beror ganske paa saadanne Omstændig-
heder. Og hvad nu Fællederne angaa, ja
saa ville de ganske vist ogsaa efter min Mening
blive et meget værdifuldt Aktiv for Kommu-
nen, men som jeg i Gaar gjorde opmærk-
som paa, er Forholdet det, at Kommunen,
saa vidt jeg husker, faar ca. 2,700,000 Rbd.-
Alen, men at der deraf efter de foreløbige
Planer vil fragaa ca. 1,700,000 Rbd.-Alen til
Parlanlæg, Besje o. s. v., saa der kun bliver
omtrent 1 Mill. Rbd.-Alen tilbage. Til alle
de Anlæg der skulle foretages, antager man,
der vil medgaa i alt 6 Mill. Kr.; det vil altsaa
sige, at hver Rbd.-Alen derefter kommer
til at staa Kommunen i 6 Kr. Men des-
uden maa jo Kommunen for at saa Raadig-
hed over disse Arealer afstaa andre Arealer
til Vognmandsmarken, Ryvungen, Christians-
havns Fælled o. s. v., og hvis man vil tage
meget lavt Støn over dem, ville de være
mellem 1 og 2 Million Kr. værd. Det vil
altsaa sige, at Sorden paa Fællederne, for
der kan sælges med Fordel, vil koste Kom-
munen 7—8 Kr. Rbd.-Alen. Nu tvivler jeg
ikke paa, at hvis Kjøbenhavn udbider sig
stærkt, saa ville Grundene paa de gamle
Fælleder blive meget mere værd; men det er
jo noget, ingen ved, og jeg vil sige, at paa
en Tid, hvor Kjøbenhavn gennem en læn-
gere Aarvækte har haft en Mængde ledige
Lejligheder staaende, er det just ikke saa sand-
synligt, at Udviklingen vil foregaa meget
raft i den Henseende, saa jeg tror ikke, at
Fordelene derved for Kommunen ville blive
saa aldeles overordentlig store. Smidlertid,
derom kan man jo ikke have nogen bestemt
Menning, medens man derimod kan have en
bestemt Menning om, at Staten intet taber
ved Overenskomsten, men kun vinder ad-
skillige Fordele. Naar jeg imidlertid
omtaler Kommissionens Arbejde, som jeg
har gjort her, er det slet ikke min Mening
ellers at komme dybt ind derpaa. Der er
kun en Ting, jeg endnu kunde have Øyst til
at sige et Par Ord om, nemlig om min
egen Stilling i Kommissionen, da jeg mener,
at jeg i den har haft en særlig Post at
forsvare. Jeg blev sat ind i Kommissionen
med den udtrykkelige Motivering i Kommis-
søriet, at det var som Formand for det Ud-
valg, der i Folketinget havde behandlet
disse Sager. Jeg fandt derfor, det var
min Opgave at arbejde for at naa det, som
Folketingets Udvalg havde forlangt, og i
den Henseende tror jeg, at jeg kan se til-
bage paa Kommissionens Arbejde med me-
gen Tilfredshed, idet vi have opnaaet alle
de Forandringer i den tidligere Overens-